



**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 4 december 2006 (20.12)
(OR. en)**

**Interinstitutioneel dossier:
2006/0142 (COD)**

**15560/1/06
REV 1**

LIMITE

**VISA 303
CODEC 1344
COMIX 973**

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	de Groep visa/Gemengd Comité (EU-IJsland/Noorwegen/Zwitserland)
d.d.:	14 en 15 november 2006
nr. Comv.:	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1
Betreft:	Ontwerp-verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

De Groep visa heeft de artikelen 3 tot en met 9 besproken. Het resultaat van de bespreking staat in de bijlage bij deze nota. Verder kwamen de volgende onderwerpen ter sprake:

1) Wettelijke bepalingen tegenover Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode

In antwoord op vragen van AT en DE benadrukte de **Commissievertegenwoordiger (COM)** dat bij het opstellen van de ontwerp-verordening is uitgegaan van het basisprincipe dat er een duidelijk onderscheid gemaakt moet worden tussen wettelijke bepalingen en later op te stellen praktische aanwijzingen (zie artikel 45). Het komt erop neer dat de wettelijke bepalingen alle rechten en verplichtingen voor visumaanvragers bestrijken. COM staat open voor suggesties met betrekking tot zaken die in de praktische aanwijzingen kunnen worden geregeld.

2) Verduidelijking van punten in verband met de artikelen 1-3

- a) **Artikel 1, lid 3: FR** is geen voorstander van één lijst van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een TVL en stelt voor om dit lid als volgt te formuleren:

"3. In deze verordening worden tevens de lijsten vastgesteld van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens, en worden voorschriften gegeven voor de behandeling van visumaanvragen voor doorreis via de internationale transitzones van luchthavens van lidstaten."

- b) **Artikel 2: HU** stelde voor om de volgende definitie toe te voegen van "**consulaat**": "**diplomatieke of consulaire post die bevoegd is tot visumafgifte**" om zo te vermijden dat in de gehele tekst de lange formulering moet worden gebruikt.

- c) **Artikel 2, lid 4: SK** stelde voor dit lid als volgt te formuleren:

"(4) "visum met territoriaal beperkte geldigheid" (type "TBG B" of "TBG C"): een visum voor kort verblijf **en doorreis** dat de houder slechts machtigt om op het grondgebied van de lidstaat of lidstaten die het afgeven te verblijven of daarover te reizen."

TITEL II: Ontvangst en behandeling van visumaanvragen

Hoofdstuk I

Bij de behandeling van visumaanvragen betrokken autoriteiten

Artikel 3

Voor de behandeling van visumaanvragen bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 37 zijn slechts diplomatieke of consulaire posten¹ van lidstaten gerechtigd tot het behandelen van visumaanvragen.

¹ **BE** wilde dat ook de centrale autoriteiten worden genoemd, omdat die ook betrokken zijn en verantwoordelijk zijn voor het verlengen van visa op het Schengen-grondgebied. **NO**, **SE**, **NL**, **AT**, **DK** en **LT** steunden dit voorstel, maar:

FR merkte op dat het verlengen van visa van personen die zich al op het Schengen-grondgebied bevinden iets anders is dan het afgeven van inreisvisa.

EE vroeg zich af of "behandelen" niet een te algemene term is. **PL** waarschuwde dat "centrale autoriteiten" niet hetzelfde zijn als "bevoegde autoriteiten".

FR wees erop dat de Franse overzeese gebiedsdelen niet tot het Schengen-gebied behoren en dat daar de 'préfecture' verantwoordelijk is voor het afgeven van visa. **COM** was het er mee eens dat er een bepaling moet komen om met die situatie rekening te houden, maar dan wellicht beter in de slot-bepalingen van Titel V.

COM hield staande dat diplomatieke en consulaire posten verantwoordelijk zijn voor het behandelen van visumaanvragen en wees de delegaties op de artikelen waarin specifiek melding wordt gemaakt van gevallen waarin de centrale autoriteiten een rol spelen in de afwikkeling, namelijk de artikelen 6, 8, 9 en 28. In de tekst kan een verwijzing naar deze bepalingen worden opgenomen. Wat **COM** betreft wijkt de ontwerp-verordening slechts op één punt af van het in artikel 3, lid 1, verkondigde beginsel, namelijk in artikel 37 ("uitbesteding").

BE, **DK**, **SE** en **NO** vonden dat met dergelijke verwijzingen niet in alle gevallen kan worden volstaan. **IT** was geen voorstander van precisering en vond de huidige formulering goed genoeg; het zijn immers de diplomatieke en consulaire posten die de visumaanvragen afwikkelen, ook al overleggen ze tijdens de behandeling met de centrale autoriteiten.

FR dacht dat het nuttig kon zijn een duidelijk onderscheid aan te brengen tussen de verschillende stadia van de behandeling van visumaanvragen, namelijk indiening, behandeling en afgifte.

AT merkte op dat de Oostenrijkse autoriteiten in Oostenrijk geen visa mogen verlengen. Als er zo'n verzoek binnenkomt, begint de hele aanvraagprocedure weer van voor af aan. **COM** wees op het Schengen-acquis op het gebied van visaverlenging dat geldt voor alle lidstaten die dat acquis toepassen, en herinnerde de delegaties aan het feit dat de visumcode rechtstreeks toepasselijk zal zijn in de lidstaten.

2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde, kunnen visa voor kort verblijf en doorreisvisa in uitzonderlijke gevallen aan de grens worden afgegeven door de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor persoonscontroles[. Dit geldt eveneens voor de afgifte van dergelijke visa aan zeelieden] ¹.

Artikel 4

"Territoriale" bevoegdheid

1. Onderdanen van derde landen dienen een visum aan te vragen bij de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat in hun land van ² verblijf ^{3 4}.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** en **AT** vroegen zich af of zeelieden hier vermeld moeten worden. Het **voorzitterschap** stelde voor om de vermelding te schrappen. **COM** vond dat aanvaardbaar. **NL** kon akkoord gaan met die schrapping, maar was het er niet mee eens dat de afgifte van visa aan zeelieden aan de grens als een uitzondering kan worden beschouwd: **NL** stelde voor om ergens in de ontwerp-visumcode een passage op te nemen die er op neerkomt dat "aan de grens visa voor kort verblijf en doorreisvisa kunnen worden afgegeven aan zeelieden."

² **CZ** stelde voor om het woord "legaal" toe te voegen zodat alleen personen die legaal in een lidstaat verblijven een visum kunnen aanvragen.

³ **HU** stelde voor om "of herkomst" in te voegen en de volgende zin toe te voegen:
"Het consulaat in het land van herkomst van de aanvrager moet (via e-mail, fax) het consulaat in het land van verblijf van de aanvrager raadplegen, als daar zo'n consulaat bestaat."
SI en **AT** steunden het eerste deel van het voorstel.

COM merkte op dat de term "land van verblijf" met opzet is gekozen omdat het zowel een juridische als een praktische strekking heeft, in tegenstelling tot "land van herkomst".
⁴ **LT** merkte op dat niet alle Schengenlanden in alle derde landen aanwezig zijn en dat aanvragers zich dus wellicht gedwongen zien om een visum aan te vragen in een ander land dan het land waar zij verblijven; een diplomatieke of consulaire post kan immers bevoegd zijn voor verschillende landen, en de tekst moet ook met dergelijke situaties rekening houden. **COM** zou nadenken over een formulering.

2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde, kunnen aanvragen worden ingediend door onderdanen van derde landen die zich legaal ophouden in een derde land dat niet hun land van verblijf is. Aanvragers dienen in dat geval aan te tonen¹ waarom zij de aanvraag in dat land indienen, en er dient geen twijfel te bestaan aan het voornemen van de aanvrager om naar het land van verblijf terug te keren².
In dat geval kunnen³ de diplomatieke of consulaire post in het land van verblijf van de aanvrager of de centrale autoriteiten van de lidstaat van afgifte worden geraadpleegd.

Artikel 5

Voor behandeling van visumaanvragen verantwoordelijke lidstaat

1. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een visum voor kort verblijf is:
- a) de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de enige of hoofdbestemming⁴ van het bezoek is gelegen⁵, of
 - b) indien niet kan worden vastgesteld in welke lidstaat de hoofdbestemming is gelegen, de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat via de buitengrens waarvan de aanvrager voornemens is het grondgebied van de lidstaten binnen te komen.

¹ **IT** wilde weten wat hier met "aantonen" wordt bedoeld, en vond dit overbodig omdat een aanvrager hoe dan ook een geldige reden moet hebben om een visum aan te vragen.

² **NL** vroeg zich af of "twijfel ... aan het voornemen ... om naar het land van verblijf terug te keren" hier wel vermeld moet worden, want het staat niet op de lijst van afwijzingsgronden.

³ **BE** en **DE** vonden dat deze vereiste verplicht moet blijven. **COM** wees er op dat volgens de huidige regels raadpleging alleen noodzakelijk is in geval van twijfel. **IT** vond deze alinea, waarin immers alleen de huidige praktijk wordt beschreven, overbodig. **COM** herinnerde eraan dat de ontwerpverordening de rechten en verplichtingen van visumaanvragers vaststelt, en de regels moeten duidelijk geformuleerd worden.

⁴ **AT** en **DE** vonden dit geen goede definitie. **COM** merkte op dat de tekst van de GVI eigenlijk alleen praktische aanwijzingen bevat, maar dat als de lidstaten daar bepaalde elementen aan toe wisten te voegen, **COM** open stond voor suggesties.

BE wilde de formulering van deel II, punt 1.1, onder a) en b) handhaven, en beklemtoonde dat dergelijke preciseringen beter in het wetsinstrument kunnen staan dan in de aparte "aanwijzingen". Met een dergelijke toevoeging wordt "juridisch" duidelijk welke missie van welke lidstaat verantwoordelijk is voor het behandelen van een visumaanvraag.

⁵ "Indien de lidstaat die verantwoordelijk is voor het behandelen van de visumaanvraag geen consulaat heeft in het land van verblijf van de aanvrager, mag de aanvrager een visum aanvragen in eender welk consulaat van die lidstaat."

Indien een visum voor meerdere binnenkomsten wordt aangevraagd, is de lidstaat waarin de gebruikelijke¹ bestemming is gelegen verantwoordelijk voor de behandeling van de aanvraag. Dergelijke visa worden uitsluitend in het land van verblijf van de aanvrager afgegeven².

2. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een doorreisvisum is:
 - a) in geval van doorreis door slechts een lidstaat: de diplomatieke of consulaire post van de desbetreffende lidstaat, of
 - b) in geval van doorreis door meerdere lidstaten: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat waarvan de aanvrager voornemens is de buitengrens als eerste te overschrijden.
3. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een transitvisum voor luchthavens³ is:
 - a) in geval van doorreis via slechts een luchthaven: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de transitluchthaven is gelegen, of
 - b) in geval van dubbele of meervoudige doorreis via luchthavens: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de eerste transitluchthaven is gelegen⁴.

¹ **IT** en **PT** vonden deze formulering problematisch. **NL** stelde voor om dit te veranderen in "hoofdbestemming". **COM** wees erop dat de tweede alinea van artikel 5, lid 1, niet bestreken wordt door het huidige acquis, en dat de term "gebruikelijke bestemming" hier is gekozen om duidelijk te doen uitkomen wat de hoofdbestemming is in het geval van een aanvraag van een meervoudig inreisvisum.

² **NL** wilde "uitsluitend in het land van verblijf van de aanvrager" geschrapt zien, aangezien zakenreizigers vaak genoopt zullen zijn om buiten hun land van verblijf een visum aan te vragen. **COM** hield staande dat een aanvraag altijd het best bij de diplomatieke post in het land van verblijf van de aanvrager beoordeeld kan worden en was van mening dat zakenreizigers hun reizen ruim tevoren zullen plannen. Mocht echter toch buiten het land van verblijf een aanvraag moeten worden ingediend, dan is artikel 4, lid 2, van toepassing.

SI en **HU**: studievoorbehoud. **BE** en **DE** wilden de tekst zo laten, **DE** wilde wel meer flexibiliteit voor meervoudige inreisvisa voor zakenreizen. **FR** suggereerde "behoudens bijzondere omstandigheden" toe te voegen.

³ Zie opmerking van **FR** in inleiding, blz. 2.

⁴ **BE** en **FR** lieten zien hoe deze formulering tot verschillende interpretaties kan leiden en wensten een duidelijker formulering. **COM** zei te zullen nadenken over de praktische aspecten, maar wees de delegaties op de definitie van "interne vlucht" in de "Schengengrenscore" (artikel 2, lid 3).

Artikel 6

Bevoegdheid in verband met de afgifte van visa aan onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat bevinden

Onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat ophouden zonder in het bezit te zijn van een verblijfstitel van die lidstaat op grond waarvan zij zonder visum (zie artikel 5, lid 1, onder b), en artikel 34, lid 1, onder a), van de Schengengrenscodes) kunnen reizen en gegronde redenen hebben om naar een andere lidstaat te reizen, dienen een visum aan te vragen bij de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat van bestemming.

Artikel 7

Regelingen met betrekking tot vertegenwoordiging

1. Onverminderd het in artikel 5 bepaalde, kan de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat ermee instemmen een andere lidstaat te vertegenwoordigen voor de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens. In deze regeling dient de termijn te worden vermeld indien van tijdelijke vertegenwoordiging sprake is, alsmede procedures voor beëindiging van de vertegenwoordiging en regelingen met betrekking tot de mogelijke beschikbaarstelling van ruimte, medewerkers en betalingen door de vertegenwoordigde lidstaat.

In dergelijke bilaterale overeenkomsten kan worden bepaald dat visumaanvragen van bepaalde categorieën onderdanen van derde landen conform het bepaalde in artikel 9, lid 3, door de vertegenwoordigende lidstaat voor voorafgaande raadpleging dienen te worden doorgezonden naar de autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat.

- [2. Een lidstaat kan ook uitsluitend een of meer andere lidstaten vertegenwoordigen met het oog op de ontvangst van aanvragen en het opnemen van biometrische identificatoren. Ontvangst en doorgeleiding van dossiers en gegevens naar de vertegenwoordigde consulaire post dient plaats te vinden met inachtneming van de relevante voorschriften inzake de bescherming en beveiliging van gegevens.]¹

¹ Dit lid is niet besproken, omdat het onderdeel is van een afzonderlijk voorstel tot wijziging van de GVI dat momenteel in behandeling is.

3. De vertegenwoordigde lidstaat stelt de Commissie uiterlijk drie maanden¹ voor het van kracht worden van de regeling of het eindigen daarvan in kennis van nieuwe vertegenwoordigingsregelingen of van de beëindiging van dergelijke regelingen.
4. Tegelijkertijd² stelt de vertegenwoordigende lidstaat zowel de diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten als de delegatie van de Europese Commissie binnen de desbetreffende rechtsmacht in kennis wanneer vertegenwoordigingsregelingen zijn gesloten en van kracht worden³.
5. De diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat dient [wanneer deze namens een andere lidstaat optreedt]⁴ te voldoen aan alle voorschriften betreffende de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa⁵ voor luchthavens als omschreven in deze verordening. De termijnen als omschreven in artikel 20, lid 1, zijn van toepassing.

¹ Volgens **PT** kan deze bepaling problemen opleveren, want zo'n vertegenwoordiging zou noodzakelijk kunnen zijn in noodsituaties. **FR, AT, IT, BE, DK** en **NL** wilden de termijn van 3 maanden schrappen. **COM** beklemtoonde dat het er om gaat het visumbeleid transparanter te maken zodat aanvragers weten waar ze hun aanvraag moeten indienen (de periode van 3 maanden komt overeen met de minimumtermijn voor indiening van een visumaanvraag (zie artikel 10, lid 1), en bovendien is in de praktijk gebleken dat de lidstaten vertegenwoordigingsregelingen vaak pas maanden nadat deze van kracht zijn geworden melden. Wat de melding van een "tijdelijke vertegenwoordiging" betreft, wees **COM** een andere formulering niet op voorhand af, maar betwijfelde zij wel of die nodig is, aangezien zo'n ad hoc vertegenwoordiging in de praktijk nauwelijks voorkomt. Grote sportmanifestaties worden lang tevoren gepland, en melding van een tijdelijke vertegenwoordiging in verband met dergelijke evenementen kan dus wel degelijk binnen de in de tekst voorgestelde termijn gebeuren.

² **COM** zei dat er een vagere term was gekozen voor de kennisgeving door de vertegenwoordigende lidstaat aan de andere diplomatieke posten ter plaatse.

³ Het **voorzitterschap** stelde voor om "en wanneer deze ten einde lopen" toe te voegen, zodat deze bepaling beter aansluit bij lid 3. **COM** stemde in met deze toevoeging.

⁴ **BE** vond deze zin overbodig en drong aan op schrapping. **COM** vond dat aanvaardbaar.

⁵ In antwoord op een vraag van **HU** zei **COM** dat het gezien de specifieke aard van dit soort visa niet aangewezen lijkt om ze via vertegenwoordiging af te geven.

6. Wanneer een diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat voornemens is een aanvraag af te wijzen, dient het volledige dossier [te worden doorgezonden aan de centrale autoriteiten]¹ van de vertegenwoordigde lidstaat, die vervolgens definitief op de aanvraag beslissen binnen de termijn als omschreven in artikel 20, lid 1.
7. Indien de diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat besluit tot samenwerking met commerciële bemiddelaars of om een deel van de behandeling van visa uit te besteden², dienen dergelijke procedures ook betrekking te hebben op in vertegenwoordiging behandelde aanvragen. De centrale autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat dienen echter tevoren naar behoren in kennis te worden gesteld³.

¹ Sommige delegaties (**NL, AT, PT**) maakten zich zorgen over de gevolgen van deze bepaling. **FI** stelde voor om de tekst tussen haken te vervangen door "te worden doorgezonden aan de dichtstbijzijnde ambassade in de regio". Op die manier komt de verplichting om afwijzingen te motiveren (zie artikel 23) bij de vertegenwoordigde lidstaat te liggen, en dat is weer gemakkelijker voor eventuele beroepsprocedures. **SE** en **SI** steunden dit voorstel. **BE** vond het een goed voorstel maar maakte een studievoorbehoud. **EE** steunde het Finse voorstel, maar merkte op dat een en ander wel facultatief moet blijven, want het zou zinloos zijn om al die informatie op te sturen als die toch in het VIS wordt ingevoerd.

DK en **LT** gaven de voorkeur aan het oorspronkelijke voorstel.

IT vroeg zich af of dit alles wel nodig was, omdat de vertegenwoordigende lidstaat alle beslissingen inzake aanvragen zelf zou moeten nemen.

FR merkte op dat het probleem van "afwijzing in vertegenwoordiging" speelt in geval van betwisting, onder meer omdat beroepsprocedures onder de nationale regelgeving vallen. De invoering van de forfaitaire legesrechten die bij het indienen van de aanvraag moeten worden voldaan, heeft echter extra problemen gecreëerd. **FR** kon ermee akkoord gaan dat niet al te omvangrijke dossiers naar de centrale autoriteiten worden doorgezonden, en stelde voor om dit facultatief te maken teneinde zo veel mogelijk opties open te houden.

COM betoogde dat negatieve beslissingen over visumaanvragen in feite een juridisch probleem zijn en niets te maken hebben met vertrouwen; hij gaf een aantal voorbeelden van problemen die zich in de praktijk voordoen met aanvragers die niet formeel worden afgewezen, maar worden doorverwezen naar de dichtstbijzijnde diplomatieke post van de vertegenwoordigde lidstaat, die soms zeer veraf kan zijn. Daarom handhaafde **COM** de tekst, maar hij gaf toe dat het doorzenden van dossiers wordt vergemakkelijkt door het VIS. **COM** wees de delegaties op artikel 19, lid 1, waar het begrip "niet-ontvankelijkheid" van aanvragen wordt ingevoerd, waardoor zich wellicht minder problemen zullen voordoen in verband met vertegenwoordiging.

² **NL** vroeg wat het verschil is tussen samenwerking met commerciële bemiddelaars en uitbesteding.

³ **COM** zei dat dit lid is toegevoegd naar aanleiding van de ervaringen in New Delhi ("GM 2004"), maar stelde voor de bespreking ervan uit te stellen totdat het afzonderlijke voorstel tot wijziging van de GVI is behandeld.

Voor **IT** was het onaanvaardbaar dat de vertegenwoordigde lidstaat iets te zeggen heeft over de wijze waarop de vertegenwoordigende lidstaat zijn consulaire post organiseert, en deze delegatie bracht in herinnering dat het hele stelsel van vertegenwoordiging op vrijwilligheid berust. **AT** steunde dit standpunt.

Artikel 8

Voorafgaande raadpleging van de eigen centrale autoriteiten van de lidstaten

1. Een lidstaat kan van zijn diplomatieke of consulaire posten verlangen dat deze de centrale autoriteiten raadplegen¹ alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging vereist is, worden omschreven in bijlage I.

2. Deze raadpleging dient plaats te vinden met inachtneming van de termijn² voor de behandeling van visumaanvragen als omschreven in artikel 20, lid 1³.
3. Indien een lidstaat een andere lidstaat krachtens artikel 7, lid 1, vertegenwoordigt, verichten de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de raadpleging als bedoeld in het eerste lid.

¹ **PL** stelde voor om die raadpleging niet verplicht te stellen voor grensbewakingsautoriteiten die visa afgeven. **COM** opperde om deze kwestie zo nodig weer ter sprake te brengen in verband met artikel 32.

² **IT** vond de formulering te vaag en stelde voor om deze bewoording te gebruiken: "binnen de termijnen als omschreven in ...".

³ **HU** en **DE** vonden dit te kort om de noodzakelijke controles te doen. **COM** verwees naar de toelichting (11752/1/06, blz. 8-9).

Artikel 9¹

Voorafgaande raadpleging van, en kennisgeving aan centrale autoriteiten van andere lidstaten

1. Een lidstaat kan van de centrale autoriteiten van andere lidstaten verlangen dat deze zijn eigen centrale autoriteiten raadplegen alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging vereist is, worden omschreven in bijlage II².

¹ Alternatieve tekst ingediend door **HU** na de vergadering van 14-15.11.2006:

HU stelt voor om de "vereenvoudigde" raadpleging als voorgesteld in lid 3 tot regel te verheffen en stelt voor om de eerste drie leden van artikel 9 anders te formuleren door de volgorde als volgt te veranderen:

"1. Een lidstaat kan vereisen dat zijn centrale autoriteiten in kennis worden gesteld van visa die door diplomatieke of consulaire posten van andere lidstaten worden afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan deze kennisgeving vereist is, worden omschreven in bijlage II.

2. Een lidstaat kan tevens van de centrale autoriteiten van andere lidstaten verlangen dat deze zijn eigen centrale autoriteiten raadplegen alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan deze voorafgaande raadpleging is vereist, zijn in bijlage II met een () aangegeven.*

3. De geraadpleegde centrale autoriteiten dienen binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek te reageren. Indien de geraadpleegde autoriteiten niet binnen deze termijn antwoorden, wordt aan de raadplegende centrale autoriteiten geacht toestemming te zijn verleend om hun diplomatieke of consulaire posten het visum te laten afgeven."

² **COM** herinnerde eraan dat deze lijsten momenteel niet beschikbaar zijn voor het publiek, maar dat hij wel had voorgesteld om deze met het oog op de transparantie te publiceren; door deze openheid van zaken zouden de lidstaten wellicht minder snel geneigd zijn derde landen toe te voegen waarvoor raadpleging vereist is.

FR, NL en **IT** zijn geen voorstander van het openbaar maken van deze informatie, omdat dat waarschijnlijk negatieve politieke repercussies zal hebben. **COM** zei dat als definitief compromis kan worden besloten geheim te houden van wie het verzoek om voorafgaande raadpleging afkomstig is, maar de lijst van derde landen waarvoor voorafgaande raadpleging vereist is wel openbaar te maken. Deze bepaling moet trouwens ook worden besproken in het licht van de invoering van de verplichte motivering van afwijzingen.

2. De geraadpleegde centrale autoriteiten dienen binnen drie¹ werkdagen² na ontvangst van het verzoek te reageren. Indien de geraadpleegde autoriteiten niet binnen deze termijn antwoorden, wordt aan de raadplegende centrale autoriteiten geacht toestemming te zijn verleend om hun diplomatieke of consulaire posten het visum te laten afgeven.³
3. Een lidstaat kan vereisen dat zijn centrale autoriteiten uitsluitend in kennis worden gesteld van visa die door diplomatieke of consulaire posten van andere lidstaten worden afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.
De derde landen waarvoor deze kennisgeving is vereist, zijn in bijlage II met een (*) aangegeven⁴.
4. Voorafgaande raadpleging en kennisgeving dienen plaats te vinden in overeenstemming met artikel 14, lid 2, van VIS-verordening nr. ...⁵.

¹ **BE** en **IT** vonden deze termijn te krap, andere delegaties stelden andere termijnen voor: 5 werkdagen (**NL**), 7 werkdagen (**SK**, **PL**). **FR** wilde weten wat er mis was met de huidige termijnen. **COM** antwoordde dat het huidige systeem niet goed werkt en dat al verschillende malen is gesignaleerd dat de geraadpleegde lidstaat slechts bij hoge uitzondering reageert. Bovendien is bij eerdere pogingen om het systeem te veranderen gebleken dat de lidstaten in veel gevallen alleen maar geïnformeerd willen worden, en daarom is het onderscheid tussen "raadpleging" en "kennisgeving" geïntroduceerd. Het **voorzitterschap** wees er op dat in sommige gevallen langere afgiftetermijnen voor politieke problemen zorgen.

² Een aantal delegaties vroeg zich af wat bedoeld wordt met 3 werkdagen. De juridische dienst van de Raad verwees naar de bestaande Gemeenschapswetgeving op het gebied van termijnen, waar als vuistregel geldt dat de dag waarop de termijn ingaat niet meetelt, en dat een termijn nooit ingaat op een vrije dag maar op de eerstvolgende werkdag. (zie Verordening (EEG, Euratom) nr. 1182/71 van de Raad van 3 juni 1971 houdende vaststelling van de regels die van toepassing zijn op termijnen, data en aanvangs- en vervaltijden, PB L 038 van 15/02/1980, blz. 35).

³ **DK**: studievoorbehoud.

⁴ **IT** en **ES** zijn voorstander van deze bepaling.

⁵ **COM** zei dat de achterliggende gedachte is om de raadpleging via het VIS te doen; als de ontwerpverordening wordt aangenomen voordat het VIS operationeel is, kan het nodig zijn een overgangsperiode vast te stellen.

5. Indien een lidstaat een andere lidstaat krachtens artikel 7, lid 1, vertegenwoordigt, ver-
richten de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de raadpleging als
bedoeld in het eerste lid en/of de kennisgeving als bedoeld in lid 3¹.
-

¹ **PL** stelde voor om deze bepaling soepeler te formuleren en deze zinsnede toe te voegen: "tenzij anders is overeengekomen tussen de vertegenwoordigende en de vertegenwoordigde lidstaat". **COM** zou dit bestuderen.